

Csak játékszerek a diákmozgalmárok

2023 május 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A politikai innovációra képtelen baloldal az általa felheccelt fiatalok mögé bújik.

A magyarországi ellenzék az elmúlt tizenhárom évben sorozatosan bizonyítja, hogy intellektuálisan kiürült és képtelen bármilyen politikai innovációra. Ezt a folyamatos utcai demonstrációkkal is bizonyítják. Az akár erzsékes jelenetekbe torkolló újabb és újabb eseményeket sorozatosan fiatal arcokkal próbálják eladni, és az új jelenlétüket „nemzedéki élményként” állítják be. Az már más kérdés, hogy ez a „nemzedéki élmény” egyáltalán nem jelenik meg a választási eredményekben.

Csaknem a feledés homályába vész, de az ellenzék egy évvel az első kétharmados Orbán-kormány beiktatása után megszervezte a „Millát”, azaz létrehozták az „Egymillióan a magyar sajtószabadságért” Facebook-oldalt. A csoport a hangzatos elnevezés ellenére mindössze százezernél alig nagyobb támogatói körrel rendelkezett. De már akkor is az volt a céljuk, hogy egy nem politikus, fiatal, ismeretlen arcot állítsanak az első térbe. Ez a recept semmit sem változott azóta.

Amíg lehet, ki is használják a naiv, sok fiatalra jellemző küldetésudatot, felháborodást, világmegváltó hozzáállást, a lázadó attitűdöt. Végül – miután kiharcolták őket, és a politikai narratíva nem igényli jelenlétüket – ejtik az aktuális váteszt, hiszen nincs már rá semmi szükség. Ennyit tehát az ellenzék „megújításáról”.

Nézzünk egy-két példát az elmúlt tizenhárom évből, frissítsük fel emlékezetünket néhány névvel és tüntetéssel. Emlékszik még valaki Karsay Dorottyára? Nem, ugye? A fiatal lány Soros-egyetemista és NGO-munkatársként a 2011-es „Milla-tüntetések” arca volt. Ő énekelte a Nem tetszik a rendszer című ellenzéki dalt is. Karsay – aki a Budapest Pride szóvivőjeként is feltűnt – idközben nemet és országot is váltott, manapság Németországban dolgozik transznemű aktivistaként.

A Milla után, illetve mellett 2011-ben szerveződött a „felsőoktatási forradalmárok” szervezete, a Hallgatói Hálózat (HaHa) is. Az amerikai baloldali, sorosista körök által tréningelt hahások annyira jól bemagolták Saul Alinsky demonstrációs módszereit, hogy azokat élesben ki is próbálták a Fidesz Lendvai utcai székházának 2013-as és 2014-es megtámadásakor, valamint különböző híd- és campusfoglalásokon is. Talán ezért is hordozta őket a tenyerén a baloldali média.

Az első vezérszónokuk Polgár Dóra volt. A „civil” aktivista 2010-ben MSZP-s jelöltként indult az önkormányzati választásokon, aztán DK-s lett, ahonnan 2012-ben kilépett. Őt követte a szabadszájúságáról ismert Papp Réka Kinga a szervezet új csillagaként. Ő készítette néhány év múlva például azt a rádióinterjút Cseh Katalinnal, amelyben az abortuszt egy botmixerhez hasonlította. A momentumos – egyébként nemgyógyásként végzett – Cseh ezen nagyon jól nevetett. Papp dolgozott Schilling Árpád mellett művészeti vezetőként a Krétakör operaprojektjében, majd 2017-ben a Slejm – a torkon ragadt politika nevű YouTube-csatornának volt a társműsorvezetője az ellenzéki aktivista Gulyás Márton mellett. 2018-ban Bécsbe ment, ahol az Eurozine nevű magazin főszerkesztője lett, amelynek az Open Society Foundations is a támogatója volt.

Ugyancsak a HaHában aktivizálódott a jelenleg Karácsony Gergely főpolgármester főtanácsadójaként dolgozó, korábban a Párbeszédbe is belépett Missetics Bálint. Hiába, a baloldalon vékony választóvonal húzódik az aktív politikusi és a civil forradalmári lét között. Ők persze akkor is függetlenek, ha tényszerűen nem azok.

Nemrégiben a Pulay András vezette MSZP-közeli Publicus Intézet elemzőjeként tűnt fel Kálló Dániel, aki nemrégiben még a szocialisták nagy reménysége volt. A Független Diákparlament tagja, korábbi szóvivője több tüntetésen is éles kormánykritikát fogalmazott meg. Ez olyannyira bejött az MSZP-nek, hogy a 2019-es uniós listájukon szerepeltették az ifjú politikusból ma már „objektív” elemzővé érett Kállót. Hiába, a szociktól már akkor is csak egy képviselő került be az Európai Parlamentbe, de azóta Ujhelyi István is kilépett a kifakult szegfű pártjából.

Lehet, hogy a diákmozgalmárok közül Nagy Blanka nevére emlékeznek a legtöbben az olvasók közül. Ő sem nagyon tudta eldönteni, hogy politikus-e vagy civil aktivista, így inkább mindkettő volt egyszerre. A kiskunfélegyházi lány azzal lett a baloldal sztárja, hogy egy 2018-as tüntetésen trágár szavakkal minősítette Áder János köztársasági elnököt. Mással nem nagyon hívta fel magára a figyelmet, bár kacérkodott a DK-val is, de inkább a Momentumba lépett be. A szülővárosában azért a választók nem díjazták annyira Blanka produkcióját, hiszen hiába indult az önkormányzati képviselőségért, nem nyert mandátumot.

Ő eltűnt a politikai süllyesztőben, de itt van nekünk helyette Pankotai Lili. A megszeppent gimnazistának egyáltalán nem nevezhető lányt az ellenzék első politikai fellépése óta maga előtt tolja, Ő talán észre sem veszi, hogy politikai célokra használják fel, így félő, hogy a kortársaitól eltérően nem lesz normális élete. Idén a hiányzásai miatt például

nem is érettségizhetett. Annál jobb másban: nemrégiben ország-világ el?tt megmutatta, hogy a káromkodáshoz és a megafonba való kiabáláshoz nagyon ért. Az is biztos, hogy kétségkívül jól szerepelne egy Greta Thunberg-hasonmásversenyen is.

Kíváncsian várjuk, hogyan alakul a sorsa, pártaktivista, esetleg balos f?tanácsadó, valamilyen Soros-szervezet munkatársa vagy liberális elemz?, m?sorvezet? válik-e bel?le. Az sem elképzelhetetlen, egyszer rájön majd, hogy az ellenzéki pártok, háttéremberek csak kihasználják, aztán amikor az érdekük úgy kívánja, elengedik a kezét.

A baloldali politikusok között ugyanis nem nagyon akad már hiteles szerepl?, ez az oka annak, hogy el?remenekülnek a politikai pedofíliába. A gyerekek, fiatalok arcával próbálják eladni az ellenzéki politikát. Képtelenek arra, hogy felfogják, nincsen valós társadalmi elégedetlenség a kormánnyal szemben. Az Orbán-gy?löletük olyan er?s, hogy minden társadalmi rezdülést csak ezen keresztül képesek értelmezni. Azt gondolják, hogy az egyes szakpolitikai döntésekb?l következ? elégedetlenségek minden választót ugyanolyan er?vel tiltakozásra készítenek. A valóságban ez a politika teljes félreértése.

Ezek az ügyek természetesen nagyon is fontosak, de leginkább szakpolitikai kérdések. Az elmúlt években a migráció, a gyermekvédelem és a béke témája az a három csomópont, amelyben nemzeti egyetértés alakult ki, az ellenzék ezekben viszont nem osztja a nemzeti többség álláspontját. Ellenezték a határkerítés megépítését, elvetik a gyermekvédelmi törvény szigorítását és támogatják a fegyverszállításokat, akár katonákat is küldtek volna az ukrajnai konfliktusba. Tehát amellet, hogy támogatják a brüsszeli szankciókat, amelyek az európai energiaválságot és a csúcsra járatott inflációt okozták, háborúpártiak is.

Saját bevallásuk szerint hazafias kötelességüknek tartják, hogy azért lobbizzanak az Európai Parlamentben és az Európai Bizottságnál, hogy a nekünk járó uniós források ne érkezzenek meg Magyarországra. Céljuk az, hogy a tanárok ne kapják meg a fizetésemelést, miközben számon kérik a kormányon a bérek növelésének elmaradását. Teljesen értelmetlen er?szakos fellépésük azt szolgálja, hogy a külföldi baloldali szponzorai elvárásait teljesítsék, tovább guruljanak a kampányaik finanszírozására a dollármilliók.

Minden szegényérzet nélkül bontják az építési kordont a budai Várban, és erre heccelik a fiatalokat is. Újabb és újabb arcokat találnak, ám a valóságban ezek a diákok számukra csak politikai játékszerek. Ez a tény mindent elmond az ellenzéki politikusok emberi min?ségér?l is.

Pindroch Tamás

A szerz? az Alapjogokért Központ vezet? elemz?je

www.magyar nemzet.hu

Ajánló

